

Дакле, сав морални талог (овдашњи и белосветски) се усковитлао на вест о додели Нобелове награде Петеру Хандкеу, не ценећи његов књижевни већ „морално-политички“ урадак, који је, авај, толико „бедан“ да код слабостомачних жетон нарикача изазива гађење налик оном на помен те страшне, кржаве и одвратне речи: СРБИЈА!

Уздигао се талог у лелеку како је Хандке недостојан не само награде, већ и главе што улудо носи, јер ничега у њој до љубави према Србији!

Чисте и непатворене, јер волео је кад је то било најпогубније, јерес свих јереси, проклетство, болест од које се умирало сто пута на дан...

А, ипак је волео! Заиста!

Без икакве користи, напротив, у корист своје штете, а волео је и славио док се читав „цивилизован“ свет својски трудио да од Србије не остане ни сећање, ни празнина на карти свети, ни помен осим у клетви и презиру!

И заудара, тако, талог како је Хандке подржавао Милошевићев режим, како му је био на сахрани, како би му ваљало отићи у Сребреницу, на Косово и Метохију међу мучене Албанце, Инке, Маје и Астеке, јер смо и њих изгледа побили да им се ни траг не позна..?

Једноставно, убациш жетон у тај џубок правдољубиви слуз и тече, заудара, гноји,

сатире све пред собом у птолошкој мржњи „борећи“ се противу мржње управо!

Њихова је мржња лековита, знате, они презиру Србију како би јој помогли да схвати да јој копају очи како би јасније видеела...

Притом, ћуте ко гњиде да су Милошевића здушно подржавали и били му на сахрани једнако и данашњи председник Србије, и онај мученик пре њега, али су за разлику од Хандекеа далеко мање волели Србију, тачније, волели су је таман онолико колико нису морали да раскрваре ни заноктицу док су други пролили до задње капи, но...

Лично, више поштујем, дивим се, његовој поршци Србији тада (и данас једнако), па и наклоности Милошевићу, неголи то што данас Србију бескрајно „воле“: Блер, Шредер и остала фукара што нам господари државом, док је ове протуве подводе крвницима ко прецвалу курву на забитим и запишаним друмским одмориштима!

Но, то невладином- владином и белосветском сектору служи и гноја не смета, никако, док год могу да се прихвате шипке, стисну зубе и опусте гузице (извините на простаклуку) да се лопате жетона саспу у њих па да заврте евергирнове о Србији- земљи крволока

који поједу своје па комшијско прворођенче...

Под камен, бре, гњиде!

Под камен из којег сте испузали на звекет сребрњака, фукаро!

Под камен па за руку са „Мајкама Сребренице“, уцвељеним Албанкама, сиротим Хрватицама и осталима које су од своје боли направили робну марку, малтене!

Још само да штампају мајце, шоље, качкете, привеске за кључеве и албуме за сличице па да употпуне понуду некрофилског туризма.

Где су мајке Србије?! Оне с којима је Петер Хандке исплакао суза за два живота?!

Где су те поносите планине о чијој боли је писао док сте ви трчали преко свежих хумки наше деце ридајући што туђа седе по подрумима?!

Проклет био ако ми патња деце није једнака, али проклет био ако дозволим да вам црнина Србије (не само српска, јер за Србију су пала најбоља деца свих вера) буде само поњава преко које ћете прегазити да не не упрљате ципеле крвљу најбољих од нас!

Хандке је волео Србију када сте ви волели да вас плаћају да мрзите!

Воли је и данас кад вас једнако плаћају да мрзите!

Био је уз овај напаћени народ кад је мањкало земље за грбове, а где сте били ви..?

У реду пред банкоматима, па трк преко свежих хумки најбољих од нас!

Баш као и данас!

Нобела је заслужио за свој књижевни рад, а нашу вечну љубав зато што је био човек у данима звери!

Уопште ме не интересује над чијим је гробом стајао, већ ме интересује над чијим гробовима ви никад застали нисте да прочитате име и године са крста...

Под камен, гњиде!

Оставите само гузице да вире, у лица не могу да вас погледају ни ови што лопатама утоварују жетоне...

(Два у један)